

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

dig nye faremomenter, og der vil derfor være regulativer o. lign., som skal udarbejdes, og der vil være dispensationer at tage stilling til, og her er det godt, at man foruden et yderst fornuftigt direktorat for arbejds- og fabriktilsynet har et organ, der repræsenterer netop de interesser, som berøres af de regler, man her indfører. Jeg lægger megen vægt på, at det er lykkedes at få 2 funktionærer ind i udvalget, dels fordi de som arbejdsledere meget ofte har en betydelig indflydelse på arbejderbeskyttelsen, dels fordi de kommer ind under denne lov på samme måde som arbejderne; det er jo ikke kun arbejderne, der bliver beskyttet ifølge disse regler, det er også funktionærene. I udvalgsbetænkningen har vi udtalt, at vi har tænkt os, at der burde være en teknisk repræsentant for funktionærene, udpeget af Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger, og en merkantil repræsentant, udpeget af Centralforeningen for danske Funktionærorganisationer. Det er klart, at Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund også udpeger repræsentanter. Endvidere er der sikret, at der skal være 2 fra håndværket, 1 fra handelen, 2 fra landbruget, hvor man har tænkt sig, at Landbruksrådet udpegede den ene og husmandsforeningerne den anden.

Til slut vil jeg gerne pege på betydningen af, at man får oprettet en arbejderbeskyttelsesfond, som giver midler i hænde til et oplysningsarbejde. Fabriktilsynet har gennem årene haft stor interesse for oplysningsarbejde, men har manglet penge til fornøden udførelse deraf. Der er udsendt pjecer; der er givet undervisning på kursus o. s. v., men det er et arbejde, som tiltrænges i langt større udstrækning, for skal man nå igennem på disse områder, er det klart, at der ikke blot må kontrol til, men også vejledning og oplysning. Det, som jeg synes er det store i denne lovgivning, er, at den ikke blot indeholder lovregler, som overfor erhvervslivet opstiller de krav, man mener der bør stilles, og ikke blot sikrer ved tilsyn og kontrol, at disse bestemmelser bliver ført ud i livet. Tilsyn og kontrol vil, hvor godt dette end er, altid være utilstrækkeligt; man må søge ved oplysning og på anden måde at inddrage arbejdsgivere

og arbejdere i et positivt arbejde for at fremme arbejderbeskyttelsen. Derfor vil jeg med stor glæde på mit partis vegne anbefale at stemme for ændringsforslaget.

Ragnhild Andersen: Det er mig ikke muligt at svinge mig op til den store begejstring, som det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp for et øjeblik siden gav udtryk for, over, at det ændringsforslag, der foreligger her, endelig er kommet, og over de ændrede lovforslags indhold. Når jeg ikke kan gøre det, er det, fordi jeg har i erindringen det lovforslag, socialminister Strøm i 1949 fremsatte her i folketinget, og som byggede på store betænkninger, der var afgivet allerede i 1938, om, hvilke foranstaltninger der ville være nødvendige og påkrævede ved gennemførelse af en virkelig arbejderbeskyttelseslov i vort land. Jeg har i erindringen, at socialministeren dengang erklærede, at han måtte udsætte fremsættelsen af sit lovforslag lidt, fordi han gerne ville have bestemmelserne fra de sidste internationale konventioner ind i lovforslaget, f. eks. om anvendelse af børn og unge menneskers arbejdskraft; det lovforslag, vi således fik fremsat dengang, skulle så efter alle autoriteters, sundhedsautoriteters, arbejdstilsyns og arbejdsråds, opfattelse være et virkelig godt og fremskridtsvenligt forslag til beskyttelse af arbejdernes sundhed og velfærd på arbejdspladserne. Man må sige, at det er godt, at der omsider kommer en indstilling med et ændringsforslag fra udvalget, men det havde været meget bedre, om ændringsforslaget ikke havde beklippet og beskåret lovforslaget så stærkt, som det er sket. Jeg synes, det er en stor portion malurt, der er kommet i bægret ved, at ændringsforslaget på så mange områder adskiller sig fra det oprindelige lovforslag. I forhold til lovforslaget af 1949 er disse regler meget ringere og meget dårligere. Det er rigtigt, at når man ser dem i sammenligning med gældende lov, så betyder de fremskridt, som vi naturligvis må gennemføre. Vi må imidlertid også vurdere det resultat, der nu er kommet ud af 6 års arbejde, og sammenligne det med det grundlag, vi har haft at arbejde på, og vi må vel også vurdere det udfra de forventninger, der gennem de 6 år er skabt i den store del af befolkningen, som befinder sig